

NATURVERNPLAN

informasjon

KYSTVERNPLAN FOR NORDLAND

Utkast til Kystvernplan for Nordland er utlagt til offentlig ettersyn på Værøy formannskapskontor. Det vil være fornuftig at grunneiere og brukere studerer planen.

For Værøy kommune er det 3 området som er foreslått som naturreservat.

Måstadfjettet naturreservat

Området utgjøres av hele den sørvestlige delen av Værøy, med unntak av den gamle bebyggelsen og dyrka mark i Måstad. Inkludert i området er også den nordlige delen av Måstadvika, Sanden og selve Måstadvika.

Verneformål er å ivareta et av de viktigste hekkeområdene for sjøfugl i Nordland. Så store forekomster av så spesielle arter på samme lokalitet er unikt også i landsammenheng.

Hundholmen naturreservat

Hundholmene er en liten ansamling holmer beliggende på østsida av Værøy.

Verneformål er å ivareta et interessant hekkeområde for sjøfugl. Området har verdi som produksjonsområde.

Skittenskarvholmen naturreservat

Liten bergkolløy beliggende i Moskenesstrømmen, mellom Lofotodden og

Værøy. Øya er fri for tekniske inngrep, og er i hovedsak uten høgerstående vegetasjon.

Det er utarbeidet detaljert verneforskrifter for de respektive områdene som setter begrensninger for bruk, utnyttelse og ferdsel. Innbyggere — grunneiere og andre som har spesiell interesse kan ta kontakt med plan- og miljøvernlederen for flere opplysninger.

Jørn A. Søraa
Plan- og miljøvernleder

I løpet av våren vil det bli arrangert et møte med de berørte partene og fylkets miljøvernavdeling.

FRIGJØRINGSJUBILEET – MAI 1995

informasjon

VÆRØY SISTE KRIGSVINTER

Det er krigsåret 1944. Alle håper nå at det tredje riket snart står for fall. Likevel er stemningen trykket. Det står store tyske troppekonsentrasjoner i Norge - 350.000 soldater skal det visstnok være. Skal sluttkampene stå i Norge?

Tyskerne gir opp kampen i Finnmark. Men de etterlater en landsdel i ruiner. Byer og bygder blir brent, krøtter slaktet og folket evakuert. Høsten 1944 kommer de første evakuerte fra Finnmark til Værøy. Godt og vel 150 kommer hit. Alt av buer og bomuligheter blir tatt i bruk.

Værøy – mai 1945

Situasjonen hadde forverret seg ut over høsten 44 og vinteren. Det ble stadig sjeldnere å få besøk av lokalbåten. Men alle regnet med at det gikk mot slutten for det tredje riket - og så alt for lenge kunne ikke dette vare.

OG SÅ KOM MAIDAGENE

På prestegården på Nordland var radioen blitt plassert nokså åpenlyst i kjelleren, og den 6. og 7. mai var alle naboene på Nordland innbudt til å følge med. Den 7. mai var det kvinneforening på prestegården. Alle var opptatt av dette ene - skulle det bli sluttkamp i Norge.

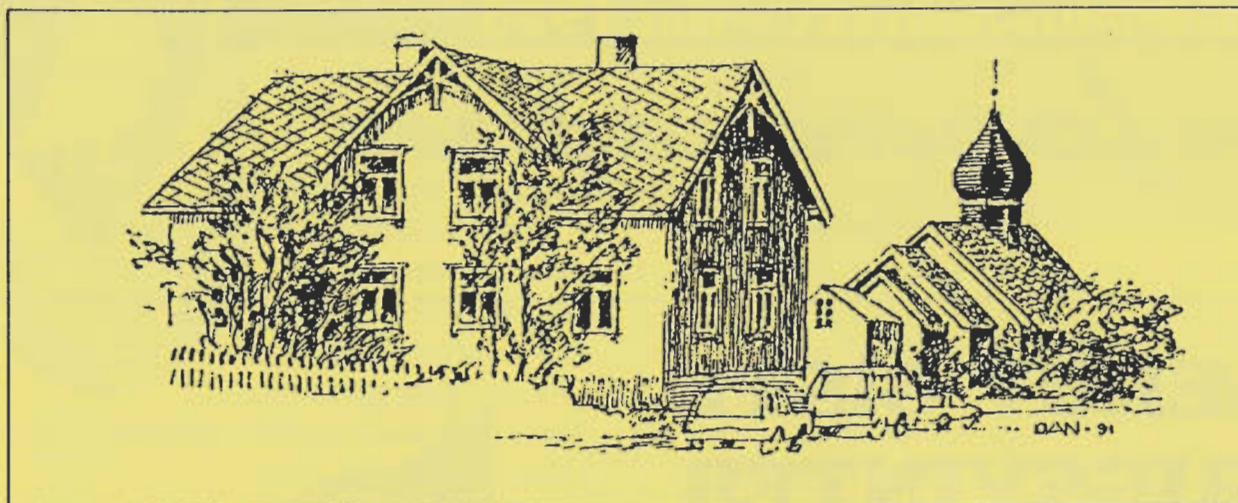
Klokka tre om ettermiddagen satt en hel flokk i kjelleren og hørte fredsbudskapet. Sokneprest

Sefland gikk selv opp i stua for å fortelle kvinne denne nyheten. Det ble en merkelig stund. Fru Sefland hadde gjemt unna en liten poste kaffe "til freden kom". Nå ble den kokt. Ute kom flaggene til topps - og snart vaiet det friskt fra alle stengene.

Takkegudstjenesten i Værøy kirke den 8. mai blir neppe glemt. Der var små og store, og en sang som man ikke ofte hører. Ved festgudstjenesten 17. mai var nykirka så fullsatt at den nesten var sprengt.

OPPGJØRETS TIME

Det skulle gå en tid før sinnene falt på plass etter de fem lange krigsårene. Så kom landsvikeroppgjøret.

Her på Værøy gikk imidlertid oppgjøret med de lokale nazistene ganske greit. De var få i antall, og langt fra aggressive. Ved politietterforskninga den første fredsommeren ble tre menn og en kvinne arrestert. Den ene av de arresterte hengte seg i arrestlokalet i Røssnesvågen.

De som hadde deltatt i det kommunale styre og stell under krigen, ble også underlagt granskning. Ordfører Jacob L. Jacobsen som hadde fungert i krigsårene, ble avsatt.

Det vakte harme og bitterhet at ordfører Jacobsen skulle bli stemplet som nazist, for det hadde han langt fra vært. Fiskarlaget tok derfor opp saka, og et helt lag med 176 medlemmer gikk god for sin avholdte ordfører. I et brev til fylkesadmi-

nistrasjonen skrev de blant annet:

"Etter fiskeribefolkningens ønske og vilje har Jacob L. Jacobsen fungert som ordfører under krigen. Han har styrt til kommunens beste, og han har vært en god nordmann som har hele folkets tillit. Han er også folkevalgt ordfører, og han har fungert siden 14. november 1939. Fiskarlaget på Værøy ønsker og krever at Jacob L. Jacobsen skal bli innsatt som ordfører inntil nytt valg...."

Heller ikke mot noen av de andre folkevalgte ble det reist tiltale. De hadde alle sammen vist seg som gode nordmenn - og ved å bli stående ved roret unnagikk man her på Værøy en overgang til et verre styre.

Lyttet til radio

Fikk 9 måneder i fangenskap

Det fantes flere radioapparat gjort bort i uthus, vedstabler og tønner. Men det var forbudt å lytte på radio — og okkupasjonsmakten var ikke nådig.

— Jeg hadde vært i Bodø og kom hjem med lokalen denne septembervelden, forteller Gunnar Justad. Jeg ble invitert med på radiolytting i den bua som står ved turistinformasjonen i Vågen. Vi hadde vår egen radio gjort hjemme. Det var derfor første gang jeg var med her i bua. De ble også den siste gangen. For denne kvelden ble radiolytterne, 7 i tallet, tatt av tyskerne.

Den ulovlige radiolyttingen ble strengt straffet av herrefolket. Først bar det 14 dager i fengsel i Kabelvåg -

senere til fangeleir i Troms for så til slutt å ende i den beryktede fangeleiren Falstad. Tilsammen ble dette 9 måneders fengselsopphold.

82 år gamle Gunnar Justad er den eneste igjen av de 7 radiolytterne som ble tatt denne septembervelden. De øvrige var Havig Røstgård, Anders Dahl, Hans Benjaminsen, Aksel Albrigtsen, Oskar Lukkasen og Ole Horn. Den siste var fra Kabelvåg.

Kommunestyret i 1945

Den 8. mai ble det fra fylkesadministrasjonen i Bodø sendt beskjed til kommunene om hvordan de skulle forholde seg i de første

månedene etter fredslutningen. Sorenskriver Bjarne Rognlien hadde da tiltrådt som midlertidig fylkesmann i Nordland.

Den sist valgte ordføreren i Værøy, Jacob L. Jacobsen, fikk medlding om at han straks skulle tiltre som ordfører i kommunen. Som første sak skulle han opprette et kommunestyre på 2 medlemmer og 3 varamenn. Ordfører Jacobsen utførte ordenen umiddelbart.

JACOB JACOBSEN

"År 1945, den 26. mai foretok den midlertidige ordføreren oppnevning av et midlertidig kommunestyre bestående av 2 medlemmer og 3 varamedlemmer.

OPPNEVNT BLE FØLGENDE:

1. Hartvik Torstensen, Nordværøy
2. fisker Havig Johansen, Sørland

VARAMENN

1. sogneprest Peder Sefland, Nordværøy
2. fisker Ole Adolfsen, Sørværøy
3. fisker Konrad Andreassen, Sørværøy

HAVIG JOHANSEN

Hartvik Torstensen ble senere valgt som midler-tidig vara-ordfører.

Det midlertidige kommunestyret fungerte så våren og sommeren 1945. I august 1945 kom det beskjed fra fylkesmannen om at det sist valgte kommunestyret — altså det fra 1937 — igjen skulle tre i virksomhet. De av kommunestyret som under krigen hadde vært medlemmer av NS eller på annen måte forbrutt seg, ble utelukket.

Det midlertidige kommunestyret i Værøy kom til at samtlige av medlemmene i kommunesyret måtte innkalles da ingen av dem ble rammet av landsvikordningen.

År 1945, den 8. september blev det avholdt møte i Værøy herredstyre 1938/40 i henhold til lov av 13. juli 1945. Medlemmene var innkalt med 14. dagers varsel. For representanten Martin Dymes som var død, var innkalt varamann Peder Røstgård.

HARTVIK TORSTENSEN

myrte og holdt på i skole - og før selve saksbehandling holdt ordfører Jacob L. Jacobsen denne talen til kommunestyret:

MINE HERRER HERREDSTYREMEDLEMMER

Vel møtt igjen til fortsatt arbeid for kommunen. Sist vi var samlet til herredstyre-møte etter den gamle ordningen, var den 16. januar 1941. Når nå landet atter er

fritt, og det er gitt høve til å innkalle det folkevalgte herredstyret, vil jeg få nevne at siden 16. januar 1941 er en av representantene død, nemlig Martin Dyrnes, Nordværøy. Vi minnes han i dag på dette første møtet etter frigjøringen.

Ved lov av 13. juli d.å. skulle jo det gamle herredstyret være innkalt innen 15. august, men på grunn av fylkestinget måtte det utsettes. Fra kommunens finansielle side skal en få nevne følgende: Til utgifter for bygdeveier og kommunale veier er det i disse fire år medgått 55.291,- kr. Til skolefond er avsatt kr 12.000,-. Dessuten er det avsatt til bad og sykestue kr 2.224,-. Pr 31.7. d.å. er det avsatt til skatteavskrivningsfondet kr 23.767,-, og kommunens kontantbeholdning pr. samme dato utgjør 41.119,- kr. Ved utgangen av budsjettåret 1943/44 var kommunens samlede gjeld på ca 28.000 kr betalt slik at kommunen idag er gjeldfri forsåvidt angår lån.

Dette var bare i korthet en liten orientering om hvordan det er stelt med kommunens finanser under krigen.

Som første sak tok kommunestyret opp valg av formannskap og ordfører. Valget fikk følgende utfall:

1. Jacob L. Jacobsen, ordfører
2. Hartvik Torstensen, varaordfører
3. Havig Johansen

VARAMENN

1. Ole Adolfsen,
2. Fritjof W. Olsen
3. Andor Nikolaisen

Kommunestyret og formannskapet fungerte til det igjen var holdt kommunevalg her i Værøy.

HERREDSTYRET 1938-40

Ludv. Christensen
Ole Adolfsen
Johannes O. Kvalnes
Monrad Mikalsen
Jacob L. Jacobsen
Fritjof Olsen
Konrad Andreassen
Andor Nicolaisen
Arnt O. Kvalnes
Havig Johansen
Hartvik Torstensen
Martin Dyrnes

Ved valget etter krigen fikk herredstyret denne sammensetningen. Fortsatt var det flertallsvalg i Værøy — og først ved valget høsten 1947 stilte de politiske partiene lister.

Fritjof W. Olsen
Jacob L. Jacobsen
Havig Johansen
Aksel Albrigtsen
Fritjof Eriksen
Olaf Olsen
Albert L. Eriksen
Conrad Røstgård
Arvid Varan
Peder Olaussen
Nils Bordevik
Torstein Pedersen

Opplysningene er hentet fra bygdebok for Værøy "Øyfolket" av Dag Sørli

Legg turen til **HEIA** 7. mai 1995

Forsvarets stasjon på Heia er åpen for hele befolkningen søndag
7. MAI FRA KLOKKA 11 TIL 15.

FUGLEFANGSTEN PÅ VÆRØY

informasjon

ETTER AT LENSMANNSETATEN gjorde beslag i 15 garnfangede lundefugl og arresterte 5 fuglefangere i fjellene på Røst, har media gasset seg i den såkalte "faunakriminaliteten" som øyfolket står for.

Det de glemmer er at fuglefangsten er en del av vår kultur og vår tradisjon. Denne spesialutgaven av Værøyposten forteller deg derfor noe mer om tradisjon, skikk og kultur i forbindelse med fuglefangsten

Handelsvare og matressurs

■ ■ Fjær og dun fra fuglefjellene var handelsvaren. Men for Værøyfolket var fuglekjøttet det viktigste. Det var så godt som utelukkende beregnet til privat forbruk.

Bortsett fra det fogden Schønnebøl visste å fortelle i 1594 om fuglefjellene på Værøy, vet vi ingen ting om avkastninga verken i kvantum eller verdi fra eldre tid. Fra slutten av det forrige århundret og begynnelsen av dette århundret finnes det imidlertid en del interessante opplysninger.

I følge A. Helland ble lundefjær omkring 1900 betalt med 60 øre pr. mark. Det vil etter våre betegnelser si en kilopris på 2,40 kr. Lundedun ble imidlertid betalt med bortimot det dobbelte eller ca 4,- kroner pr kilo. Det var mange penger omkring 1900 - men så skulle det også en ansee-

lig mengde lundefugl til for å skaffe en kilo dun. Det er nemlig svært lite dun på lunden.

Helland antyder videre at verdien av dun og fjærproduksjonen på Værøy og Røst var minst 1.000 kroner årlig. Fjær- og dunproduksjonen må altså ha vært omkring 3-400 kg årlig - noe som tilsvarer en samlet fuglefangst på minst 20.000 fugl. Dette tallet virker kanskje noe høyt, men stemmer overraskende godt med de opplysningene kommunestyret i Værøy og Røst har gitt om omfanget av fuglefangsten. Og etter kommunestyrets opplysninger fra 1914, fordelte fuglefangsten seg med 3/5 på Værøy og 2/5 på Røst.

Verdien av en "fugl" var i 1914 stipulert til 15 øre. Av dette falt 8 øre på fjær og dun og de resterende 7 ørene på kjøttet. Når kommunestyret snakket om "fugl" var det storfuglen de mente. Lundefuglen var en del mindre enn disse artene og gav følgelig ikke så stort utbytte.

8 tonn fuglekjøtt

Selv om en helt ser bort fra den verdien som fjær- og dunproduksjonen hadde for Værøyfolket, så var fuglefjellene virkelig en herlighet som det var vel verd å ta med. Fuglefangsten på Værøy kunne år om annet

komme opp i 15.000 fugl. Størsteparten - kanskje 10.000 av fuglen var lunde, mens resten var alke og lomvie. Dette gav en total kjøttproduksjon på vel 8.000 kg årlig. Selv om alle disse tallene må taes med forbehold, så forteller de tydelig at fuglefangsten må ha hatt en enorm betydning som matreserve. Om en forsøker å regne litt videre med disse tallene, får en noe i underkant av 100 tønner fuglekjøtt i året. En regnet gjerne 200 lunder i tønna eller 150 alkefugler. Om disse fuglekjøtt-tønnene ble fordelt på antall husstander på Værøy, ville det snaut bli en tønne fuglekjøtt til hver husstand. Nå var det også slik at mesteparten av grøden fra fuglefjellene falt på oppsitterne i Måstad der en gjerne regnet 1-2 tønner fuglekjøtt pr. husstand. I de seneste årene regnet en forresten med at 300 fugl var et brukbart årsresultat for hver familie i Måstad.

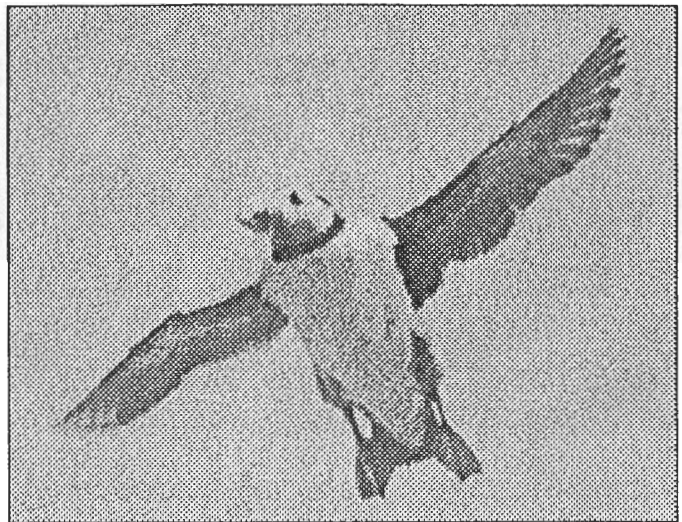
Selv om tallene blir svært omtrentlige, så underbygger de klart og utvetydig alle påstander om nødvendigheten av også å høste fuglefjellene. Og med disse tallene i erindringen, vil en også lettere forstå den bitterheten som rådet blant folk da jaktloven satte forbud mot fuglefangst med garn.

Fuglefangst og arbeid

Fuglefangsten gav et verdifullt mattilskudd, men var også uhyre tidkrevende. Når en unntar skarv, ble all fugl "krosset" — det vil si ribbet for fjær. Fuglen skulle være så fin og rein at ikke det minste dungrann skulle sitte igjen. Skinnen skulle sitte på, og spesielt på lundtola var det skinnen og fettlaget under skinnen som var den virkelige delikatessen.

Å krosse fugl var gjerne "kvinnfolkarbeid". Det var et slitsomt og tidkrevende arbeid. Selv netthendte kvinnfolk med lang erfaring var godt fornøyde med dagens strev når de hadde krosset 60-70 alkefugler. Lundefuglen var noe lettere å arbeide med - her kunne de raskeste komme opp i vel 100 om dagen. Stort mer enn 5 minutter skulle en ikke bruke på hver lundefugl — og 100 fugl om dagen ble mange timers arbeid. I tillegg hadde så kvinnene det vanlige stellet av heim og fjøs.

Før krossinga tok til, måtte fuglen være absolutt

tørr i fjærhammen. Derfor ble fuglene bundet sammen etter de ytterste vingefjærene og hengt til tørk. På grunn av kråke og ravn kunne en ikke henge fuglen til tørk under åpen himmel slik at det ble sjysjåene som ble tørkeplassen.

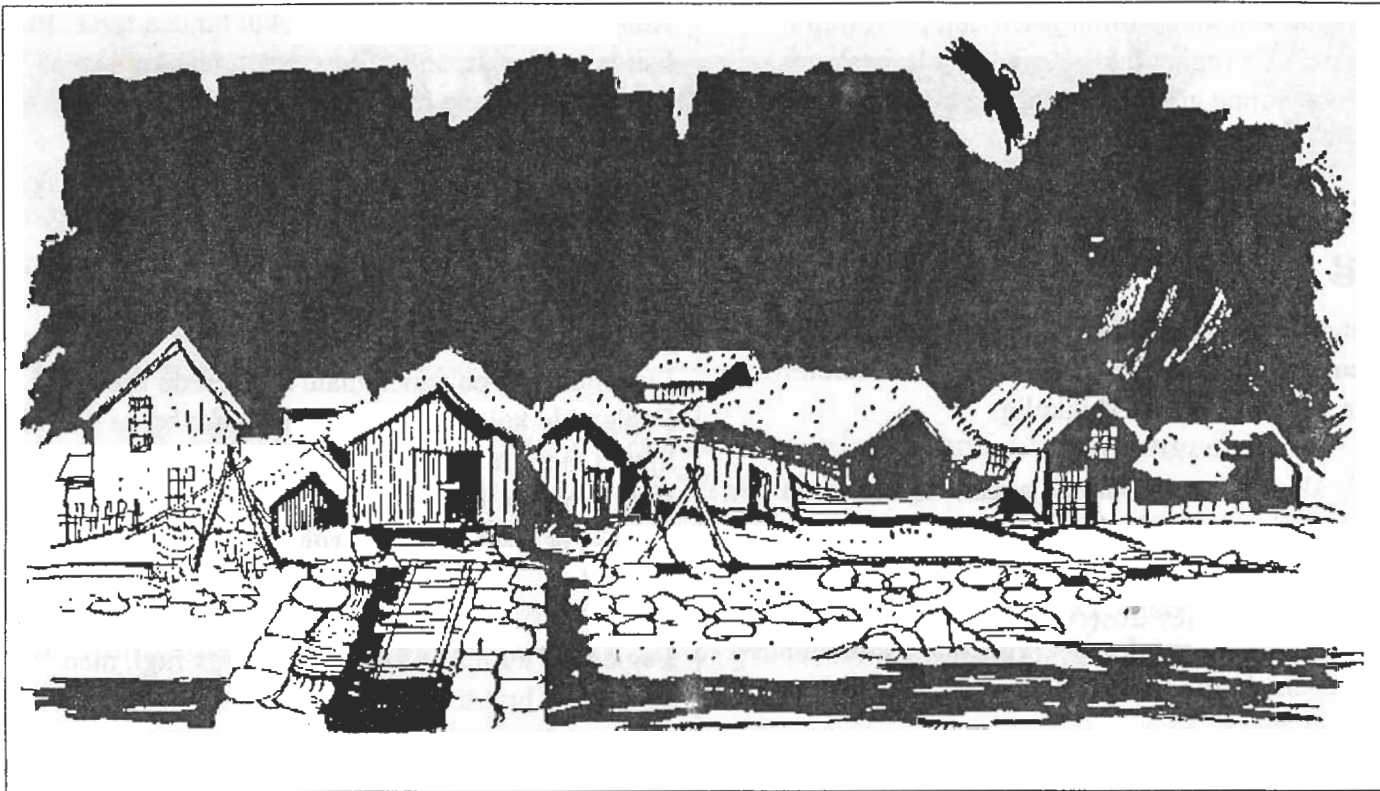
Til vanlig regnet en med at 32 lundefugler gav 1 kg urensset fjær. Ved rensinga svarnt fjærene med ca 1/3 slik at en for å få 1 kg rensset fjær måtte krosse 50 fugl. Alefuglene var noe større, og av dem regnet en med at det gikk med 16 fugl for 1 kg urensset fjær. 25 slike fugl måtte til for å få 1 kg rensset fjær.

Mye av denne fjæra ble solgt, men Måstadfolket hadde også sengeklær som de fineste overklassefolk. Det var dunderdyner og dunputer og sogar madrasser fylt med fjær.

Så kom jaktloven

Jaktloven av 20 mai 1899 satte forbud mot fangst av fugl med garn både på land og sjø. Ved siden av bruken av hunder i lundeurene, hadde garnfangsten vokst fram til å bli den viktigste fangstformen.

Da forbudet kom, var garnfangsten av fugl en nødvendig del av husholdninga for folket på Værøy og Røst. Men det var en viss forskjell mellom de to øyene. Med unntak av den såkalte "Nordlandsura" brukte ikke Værøyfolk garn på land. Til lundefangst var hundene suverene. På Røst var derimot garn på land svært vanlige. Og fuglefangere på begge øyene brukte garn på havet — både såkalte "fauegarn" og "alkerammer".

Jaktlovens forbud var en ting. Hva folk flest gjorde var en helt annen sak. I de årene som fulgte var bruken av garn like vanlig som før — men altså nå ulovlig. Det ble utferdiget flere bøter mot dem som overtrådte forbudet — og det ble til og med idømt fengselsstraffer uten at man kom "uvesnet" til livs. Det kunne nok forekomme at lensmannen tok seg en tur utenfor Måstadjellet i disse årene, men turene var svært sjeldne. Dessuten var fuglefangerne blitt mer påpasselige, og den såkalte "jungeltelegrafen" var nærmest fullkommen. Det var derfor sjeldent disse lensmannsturene gav noe resultat — og vi får vel nesten gå ut i fra at det ikke hadde vært meningen fra begynnelsen av heller.

Sesonger

Fuglefangsten med garn utenfor Måstadjellet — både den lovlige og den ulovlige fangsten — tok gjerne slutt når juni måned tok til å helle. På garna ble det stort sett bare tatt alke og lomvie. Mot slutten av sesongen kunne en og annen lunde vase seg fast. Den beste fangsttiden var forøvrig tidlig på morgenen og en tid ut over ettermiddagen.

Den voksne lunden ble også fanget tidlig på våren, og da helst i urene. Fuglesesongen var altså i første

rekke våren. Men på høsten hadde en fangsten av fugleunger. Det var spesielt "lundtola" som var ettertraktet — og den tok en i tida fram mot Barsok — altså i første halvdel av august.

Tolfangst på bytte

Når det gjalt å ta lunde i urene, var lundehunden uovertruffen. Men i de bratte grassliene fra Kalkluomen og vest til Måneset, kunne en godt klare tolfangsten uten hunder.

Før denne delen av fjellet ble delt i årsbytte, foregikk tolfangsten der i felleskap. Det var på mange måter en slags festdag. Folket i Måstad ble enige om at den første og beste værdagen — "når det ikke var drag og tungsjø" — så skulle de dra i sætene og fange tola.

Denne fangten foregikk på den måten at folk ble satt i land i de forskjellige sætene. Så gikk folket i bredd oppover sætene. Det var tallrike underjordiske reir, og hadde man bare en lang arm, var det fangstredskap nok. I hvert hull en hadde vært innom — enten en nå fant fugl der eller ikke, tok en litt mose eller gras og kastet i åpningen. Det var tegn til andre at her hadde fangeren vært.

Om kvelden ble så tolfangsten delt på vorren i Måstad. En regnet faktisk med at tolfangsten i sætene kunne gi 100-150 fugl til hver husstand.

Tolsteik — lundsteik og rundlunde

Det er få måstinger som kan snakke om tolsteik uten å få vann i munnen. Dette var snadderet. Men tola måtte tilberedes skikkelig.

Tola skulle krosses som all annen fugl. Men på tola var det skinnet og fettlaget under som var selveste delikatessen. Når tola var skikkelig krosset, ble den lagt i salt et par døgn. Deretter ble den kokt. Den kokte tola skar en så opp i ryggen slik at man nesten kunne brette fuglen ut.

Så ble tola stekt under press. Et stort lokk - "tollokket!" - og en tung stein "tolsteinen" - hørte til i hver Måstadheim. Når tola skulle steikes var det bare å ha en god og stor steikepanne. I seikepanna hadde en først et par skjeblad med vann og ganske mye pepper. Fuglen begynte ikke å brunes før vannet var trukket inn i kjøttet. Da margarin ble vanligere, brukte mange å steike tola i margarin eller smult. Til slutt ble så tola skjerpet enten i steikovn eller på steikepanna.

Tolsteik var altså snadderet. Men tola var ganske spesiell i smaken. Det samme kan man forresten også si om lunden.

Rundlunde hadde en når en kokte lunden fersk. En hadde bare godt med salt i vannet. Når kokken så med letthet kunne rive av det ene lundelåret, var fuglen kokt. Rundlunden skulle serveres mest mulig helt - og til den hadde en gjerne flatbrød og smør eller poteter. Et godt måltid med rundlunde ble som oftest avsluttet med en tallerken risengrynssuppe eller rødsuppe.

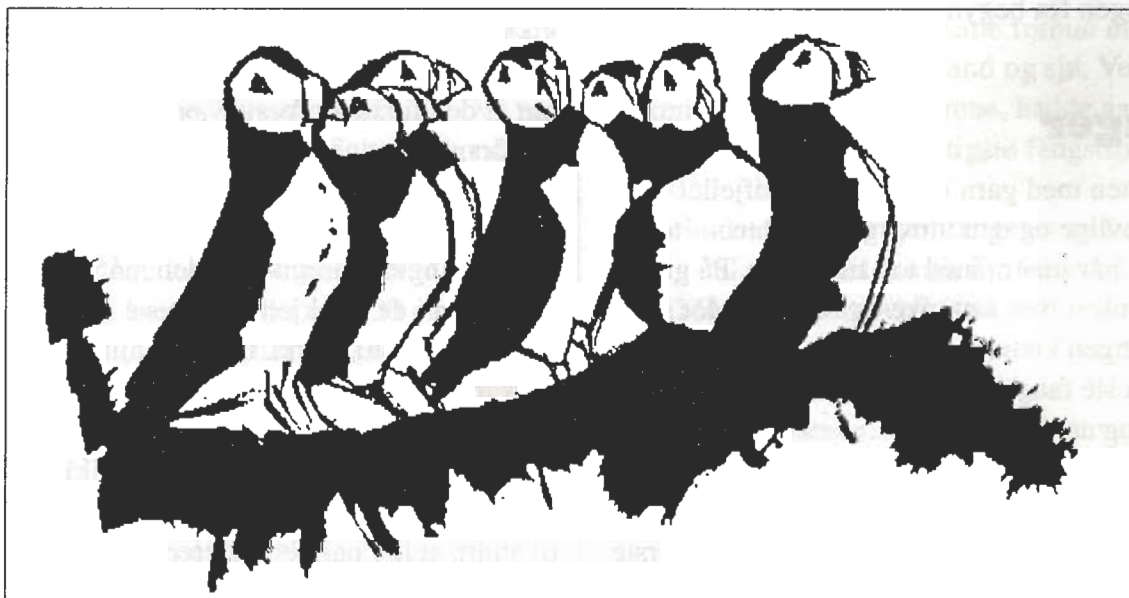
Lundsteik var en annen måte å tilberede fuglen på. Fuglen ble kokt, og en skar kjøttet fra beina. Så ble kjøttet lagt i brun saus. Selv om det altså het "lundsteik" var det ikke steik i vanlig forstand. "Steik kalte vi det når vi hadde brun aus", fortelles det fra Måstad.

Fuglesodd kunne en koke av all slags fugl, men som oftest brukte en nok alke til det. Sodden var nærmest å regne for en slags kjøttsuppe.

Sjøfuglen var altså vesentlig for øyfolket. Så vesentlig at man på Værøy hadde egne hunder kun for fuglefangst. Lundehunden er en av Norges 7 hunderaser. Den overlevde på Værøy - takket være at fuglefangsten var så viktig. Men det får bli en annen historie...

Alle bilder og tegninger fra boka «Summer of a Million Wings» av Hugh Brandon-Cox (England 1974).

Teksten fra Øyfolket av Dag Sørli.

21.09.95

Valget på Værøy

Opp tellingen fra fylkesting- og kommunestyrevalget på Værøy viser at 67,5 av de stemmeberettigede har avgitt stemme. I forhold til forrige valg er dette en svak forbedring, men sett i landsmålestokk er valgdeltakelsen svært bra. Værøy er den kommunen i Lofoten og Vesterålen med høyest valgdeltakelse.

FORHÅNDSSTEMMER

I alt ble det avgitt 38 forhåndsstemmer ved valget i Værøy.

VALGRESULTATET

Resultatet ved kommunestyrevalget ble følgende:

Det norske Arbeiderparti179 stemmer
Kristelig Folkeparti66 stemmer
Felleslista for Værøy185 stemmer
Tilsammen avgitt 430 stemmer inkl.
forhåndsstemmene

MANDATFORDELINGEN

Det norske Arbeiderparti5
Kristelig Folkeparti2
Felleslista for Værøy6

DET NYE KOMMUNESTYRET

I den neste fireårsperioden vil kommunestyret i Værøy få følgende sammensetning

DET NORSKE ARBEIDERPARTI:

Bergiton Solaas,
Steinar Torstensen,
Kari Berg,
Arne Jakobsen,
John Harald Berg

Vararepresentanter:

Vidar Andreassen,
Gudrun Johansen,
Johnny Løkås,
Wenche M. Røstgård,
Svein Torstensen

KRISTELIG FOLKEPARTI:

Ole Petter Adolfsen
Jørn Søråa

Vararepresentanter:

Peder Pedersen,
Liv Toril Hartvigsen,
Inghild Thomassen

FELLESLISTA FOR VÆRØY:

Dag Sørli,
Susan Berg Kristiansen,
Arne Otto Bensvik,
Harald Adolfsen,
Bertrand Hardie,
Ole Jonny Nikolaisen,

Vararepresentanter:

Kurt Hardy,
Terje Andreassen,
Terje Hansen,
Tor Kristian Fagertun,
Werner Lorentzen,
Unni Johansen,

VALGETS OVERRASKELSER

Valgets største overraskelse sto trolig Harald Adolfsen for som fra en 23 og sisteplass på Felleslista fikk velgernes tillit og på nytt fikk fast plass i kommunestyret. Bertrand Hardie kom fra en 15 plass til fast plass i kommunestyret for Felleslista.

Også på Arbeiderpartiets liste var det overraskelser. John Harald Berg kom fra en 15 plass og til fast plass i kommunestyret, mens Arne Jakobsen sto på en 10 plass på Arbeiderpartiets liste og fikk fast plass i kommunestyret.

MINST STRYK

Som ved forrige valg var det Kristelig Folkepartis velgere som gjorde ferrest endringer på valglistene. Ole Petter Adolfsen var den eneste av samtlige kandidater ved dette valget som ikke ble strøket.

FLEST ENDRINGER

De fleste endringene ble gjort av Arbeiderpartiets velgere, men sett under ett var det flere "rene" lister ved dette valget enn ved tidligere valg.

FLEST STEMME

Dag Sørli var den av kandidatene som fikk flest stemmer — 410 totalt.

TAPERNE

Det var kvinnene som ble dette valgets store tape-

re. Andelen kvinner i kommunestyret gikk ned fra 3 til 2. Det er selvsagt bare å godta velgernes dom, men det vil utvilsomt være en utfordring fram mot neste valg å få flere kvinner inn i kommunestyret.

KOMMUNESTYRET

I henhold til den nye kommuneloven vil kommunestyret bli konstituert i løpet av oktober måned. Det betyr altså at det "nye" kommunestyret skal vedta budsjettet for neste år.

KURS

Det vil bli avholdt kurs for kommunestyrerepresentantene og varamedlemmene tidlig denne høsten.

Fylkestingsvalget

Mange har lett for å glemme at det også foregikk et fylkestingsvalg samtidig. Resultatet fra Fylkestingsvalget på Værøy ble som følger — forhåndsstemmene inkludert:

Det norske Arbeiderpart	118
Høyre	40
Senterpartiet	81
Sosialistisk Venstreparti	13
Kristelig Folkeparti	62
Fremskrittpartiet	24
Venstre	3
Rød Valgallianse	2
Pensjonistpartiet	1
Nordland Helseliste	2

Tilsammen ble det avgitt 346 stemmer ved Fylkestingsvalget.

